

Parlamentul României

Camera Deputaților

Senat

LEGE

**pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.1/2000
privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină
legală**

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Articol unic – Ordonanța Guvernului nr.1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 996 din 10 noiembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alin. (2¹)-(2³), cu următorul cuprins:

„(2¹) În vederea efectuării lucrărilor medico-legale, medicii legiști pot solicita referate de specialitate de la medici din alte specialități, de la

medici stomatologi sau de la specialiști din alte domenii ale științei, înscriși în lista referenților de specialitate. Referentul este desemnat pentru fiecare lucrare de conducătorul instituției de medicină legală, la solicitarea motivată a medicului legist sau a comisiei. Referatul de specialitate cuprinde obiectivele, documentele și metodele utilizate, concluziile și limitele opiniei formulate, se anexează actului medico-legal și face parte integrantă din acesta, referentul răspunde pentru conținutul referatului, iar răspunderea pentru concluziile actului medico-legal revine medicului legist sau comisiei care l-a întocmit.

(2²) Lista referenților de specialitate din domeniile medicină și medicină dentară se aprobă prin ordin al ministrului sănătății, la propunerea Colegiului Medicilor din România, respectiv a Colegiului Medicilor Stomatologi din România, cu avizul Consiliului superior de medicină legală. Lista referenților din alte domenii ale științei se aprobă prin ordin al ministrului sănătății, la propunerea Consiliului superior de medicină legală, după consultarea organismelor profesionale sau științifice competente.

(2³) Criteriile de înscriere, suspendare și radiere din listă, procedura de desemnare, verificarea conflictelor de interese, obligația de confidențialitate, modalitatea de colaborare dintre medicii legiști și referenții de specialitate, precum și modul de remunerare a referatelor se stabilesc prin ordin al ministrului sănătății, la propunerea Consiliului superior de medicină legală, după consultarea Colegiului Medicilor din România și a Colegiului Medicilor Stomatologi din România. Contravaloarea referatului de specialitate se suportă din bugetul instituției care a dispus efectuarea actului medico-legal și se include în

tariful lucrării medico-legale. Dispozițiile prezentului alineat nu modifică regulile procedurale privind desemnarea experților, incompatibilitățile și drepturile părților.”

2. La articolul 8, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (1¹)-(1²), cu următorul cuprins:

(1¹) Prin excepție de la alin. (1), cheltuielile pentru efectuarea lucrărilor medico-legale dispuse de organele judiciare pot fi plătite, integral sau parțial, direct instituției de medicină legală de către părți ori, în procesul penal, de către subiecții procesuali principali, la cererea acestora, în măsura în care cheltuielile respective nu au fost deja achitate din fonduri publice.

(1²) Instituția de medicină legală comunică organului judiciar solicitant identitatea plătitorului și suma încasată și transmite dovada plății, pentru atașare la dosarul cauzei.

3. Articolul 11 se abrogă.

4. La articolul 13, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) coordonează activitatea de medicină legală, din punct de vedere științific și metodologic, împreună cu Ministerul Sănătății, în vederea asigurării unei practici medico-legale unitare pe întregul teritoriu al țării. În acest scop elaborează și adoptă normele metodologice și tehnico-științifice privind

efectuarea lucrărilor medico-legale, care se aprobă prin ordin al ministrului sănătății, în condițiile art. 34¹;

5. La articolul 15, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) efectuează noi expertize medico-legale;”

6. La articolul 17, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) pun la dispoziția **disciplinelor de medicină legală** din universitățile de medicină și farmacie, în condițiile prevăzute de dispozițiile legale, de deontologia medicală și de reglementările privind drepturile omului, materiale documentare, cadavre, țesuturi și alte produse biologice necesare procesului didactic;”

7. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32 - (1) Finanțarea activității Institutului Național de Medicină Legală «Mina Minovici» București, a institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare, a serviciilor de medicină legală județene și a cabinetelor de medicină legală se asigură din **venituri proprii și din subvenții acordate de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, de la capitolul «Sănătate», în condițiile art. 62 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare.**

(2) Veniturile proprii prevăzute la alin. (1) se constituie din:

a) contravaloarea expertizelor, a constatărilor și a celorlalte lucrări medico-legale efectuate la solicitarea organelor judiciare, în condițiile art. 8, sau la cererea persoanelor interesate;

b) contravaloarea activităților și prestațiilor, altele decât cele prevăzute la lit. a), realizate la solicitarea persoanelor fizice sau juridice, în limitele atribuțiilor legale ale instituției;

c) sumele care revin instituției, potrivit legii, din închirierea bunurilor pe care le administrează, veniturile din organizarea de manifestări științifice, din publicații și prestații editoriale, din studii, proiecte și contracte de cercetare, din formare profesională și din valorificarea produselor rezultate din activități proprii sau anexe, precum și alte venituri prevăzute de lege;

d) donații și sponsorizări, în condițiile art. 63 din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare;

e) fonduri externe nerambursabile, potrivit acordurilor de finanțare.

(3) Finanțarea serviciilor de medicină legală județene și a cabinetelor de medicină legală se asigură din transferuri de la bugetul de stat cu această destinație, prin bugetul Ministerului Sănătății și prin direcțiile de sănătate publică, și din veniturile proprii realizate de acestea. Pentru structurile fără personalitate juridică, veniturile și cheltuielile se evidențiază distinct în bugetul instituției în structura căreia funcționează și se utilizează exclusiv pentru activitatea medico-legală.

(4) Cheltuielile de personal și cheltuielile cu bunurile și serviciile necesare îndeplinirii atribuțiilor prevăzute la art. 15, 17 și 18 se finanțează de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, din subvenții sau transferuri, după caz, în limita creditelor de angajament și a creditelor

bugetare aprobate anual cu această destinație. Cheltuielile aferente activităților prevăzute la alin. (2) lit. b) și c) se suportă din veniturile acestor activități și se evidențiază distinct.

(5) Prin derogare de la prevederile art. 66 alin. (1) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, partea din excedentul anual al instituțiilor de medicină legală aferentă veniturilor proprii prevăzute la alin. (2), determinată pe baza evidenței distincte a încasărilor și plăților, se exceptează de la regularizarea cu bugetul de stat și se reportează în anul următor cu aceeași destinație. Subvențiile și transferurile de la bugetul de stat rămase neutilizate nu intră în excedentul reportabil și se regularizează cu bugetul de stat la sfârșitul anului, în condițiile art. 66 alin. (1) din Legea nr. 500/2002. Sumele reportate se înscriu distinct ca sursă de finanțare în bugetul anului următor și se utilizează în limita creditelor bugetare aprobate, cu asigurarea cu prioritate a plăților aferente angajamentelor legale existente; reportarea disponibilităților nu constituie autorizare de reportare a creditelor bugetare neutilizate. Veniturile proprii rămân la dispoziția instituției de medicină legală care le-a realizat, în raport cu competența ei teritorială.

(6) Evidența distinctă a veniturilor proprii și a cheltuielilor aferente, determinarea excedentului reportabil, regularizarea sumelor de la bugetul de stat și utilizarea sumelor reportate se realizează potrivit normelor aprobate prin ordin comun al ministrului finanțelor și al ministrului sănătății, care stabilesc și evidența distinctă pentru structurile fără personalitate juridică prevăzute la alin. (3).

(7) Din veniturile proprii încasate în anul bugetar precedent, după deducerea sumelor datorate terților și a obligațiilor de plată aferente activităților prevăzute la alin. (2) lit. b) și c), cel puțin 50% se prevăd în bugetul anului curent pentru cheltuieli de capital în infrastructură și echipamente, pentru activitatea de cercetare medico-legală și pentru formarea profesională a personalului, cu respectarea prevederilor art. 42-45 din Legea nr. 500/2002 privind programele de investiții. Baza de calcul exclude finanțările cu destinație specială și sumele reportate potrivit alin. (5). Proporția poate fi redusă, cu aprobarea ordonatorului principal de credite, numai când subvențiile aprobate nu acoperă cheltuielile prevăzute la alin. (4). Sumele astfel alocate și neutilizate se reportează potrivit alin. (5), cu păstrarea destinației.

(8) Din partea excedentului anual aferentă veniturilor proprii provenite din activitățile prevăzute la alin. (2) lit. b) și c), reportată potrivit legii în anul bugetar curent, pot fi prevăzute în buget cheltuieli pentru acordarea premiilor de excelență, după asigurarea sumelor necesare achitării obligațiilor de plată aferente acestor activități și cu respectarea destinațiilor obligatorii stabilite prin lege. Premiile se acordă în condițiile art. 25 și ale art. 26 alin. (1)–(3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în limita creditelor bugetare aprobate cu această destinație”

8. După articolul 34 se introduce un nou articol, articolul 34¹, cu următorul cuprins:

„Art. 34¹ - (1) Normele metodologice și tehnico-științifice privind efectuarea expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale, elaborate și adoptate de Consiliul superior de medicină legală potrivit art. 13 lit. a), au caracter tehnic, se aprobă prin ordin al ministrului sănătății și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Ele reglementează metodele de examinare și de analiză, validarea acestora, controlul calității și criteriile științifice de interpretare și raportare a rezultatelor.

(2) Normele prevăzute la alin. (1) sunt obligatorii pentru toate instituțiile de medicină legală, se aplică unitar la nivelul întregii rețele și se actualizează în funcție de progresul tehnico-științific. Ele detaliază aplicarea normelor procedurale aprobate potrivit art. 34 alin. (2) și nu pot modifica regulile privind dispunerea expertizei, competența organelor judiciare, desemnarea sau recuzarea experților, administrarea probelor ori exercitarea drepturilor procesuale. Aplicarea lor respectă independența profesională a expertului și obligația acestuia de a motiva alegerea metodei, limitele ei și concluziile formulate în cazul concret.”

9. Articolul 35 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 35 - (1) Tarifele pentru efectuarea expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale, la solicitarea organelor judiciare sau la cererea persoanelor interesate, se fundamentează pe costuri, se aprobă și se actualizează anual prin ordin al ministrului sănătății, la propunerea Consiliului superior de medicină legală, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Tarifele pentru activitățile și prestațiile prevăzute la art. 32 alin. (2) lit. b) se aprobă și se actualizează anual prin ordin al ministrului sănătății, la propunerea Consiliului superior de medicină legală, împreună cu metodologia de calcul a tarifelor, fundamentată pe costuri, prevăzută la alin. (1).

(3) Tarifele pentru activitățile prevăzute la art. 32 alin. (2) lit. c), altele decât închirierea bunurilor, se aprobă și se actualizează anual de conducătorul instituției de medicină legală, pe baza costurilor și a metodologiei prevăzute la alin. (2), cu avizul Consiliului superior de medicină legală, și se publică pe pagina de internet a instituției înainte de aplicare. Închirierea bunurilor urmează regimul juridic al proprietății publice.”